

Jag har nu varit på Mindolo Ecumenical Foundation i två veckor och har förvånats över den otroliga öppenhet och ärlighet jag har mötts av här. På min korta tid här har jag fått många bra vänner. Tiden har flugit förbi alldeles för fort. Jag bor på campusområdet där Mindolo-projektet har sitt säte. Jag har besökt klubbarnas aktiviteter på skolor i området och idag höll jag i en diskussion om genus och genus-baserat våld på en av klubbarnas möten. Det blev ett intressant samtal och ett kulturellt utbyte. Jag tycker det är mycket roligt att reflektera tillsammans med ungdomarna kring dessa frågor och höra hur de tänker.

På varje skola som är del i projektet finns en klubb med en styrelse, dessa planerar tillsammans med koordinatorena i projektet olika aktiviteter. De har ett möte i veckan där de pratar om något inom områdena för mänskliga rättigheter, HIV/AIDS eller genus. Skolungdomarna har senaste veckorna också besökt grundskolor och hållit föredrag för de yngre inom dessa områden.

Kitwe känns som en liten stad men har 500 000 invånare. Det är ett gruvdistrikt med många utländska företag, bland annat har jag sett Sandvik och Atlas Copco lite överallt. Staden består av utbredda bostadsområden med småhus, endast i centrum finns det några större byggnader. Staden är rik på marknader och jag älskar att strosa omkring där bland stånden. Det är liv och rörelse och det spelas musik lite överallt. Det verkar som att marknadsstånden är många familjers enda inkomst.

Förra veckan på väg hem från ett skolbesök passerade jag inne på campusområdet en grupp kvinnor som dansade en traditionell dans från den nordvästra provinsen i Zambia, dansen hette Makici. De bjöd in mig att vara med och dansa. Det var jättesvårt i början, jag som brukar tycka att jag är ganska rörlig i höfterna när jag dansar kände mig plötsligt stel som en pinne i jämförelse med de andra, men jag blev lite bättre vartefter! Det var en väldigt härlig och lekfull stämning! Jag fick också tillfälle att använda mina nyförvärvda kunskaper i Bemba. ”Natotala paku mfunda makici” (”tack för att ni lärde mig Makici”) sa jag när jag skulle gå, och sen tillade jag ”naya” (”jag går, hej då”).

Hanna
Mindolo den 22/6

Så här skrev Hanna den 7/2/2012

Hej

Jag är en civilingenjörstudent som engagerar mig mycket i utvecklings- och rättvisefrågor. Jag har tidigare gjort praktik i en småbrukar- och ursprungsfolksorganisation i Ecuador och tillbringat en hel del tid i Latinamerika. Jag skulle nu vilja se och lära mig om Afrika och letar nya kontakter och möjligheter till att skaffa erfarenhet som jag kan ha nytta av i framtiden. För att jag ska kunna jobba med utvecklingsfrågor måste jag först ha lärt känna kulturen och samhället. Zambia tycker jag verkar vara ett mycket intressant land.

Jag vänder mig till er för att ni har kunskap, väletablerade kontakter och driver ett projekt, Mindoloprojektet, som särskilt drog min uppmärksamhet. Det jag söker, är en möjlighet att åka till Zambia och lära mig om samhälle och kultur genom att delta i någon organisations verksamhet eller dylikt. Så min fråga är, finns det några möjligheter till volontärarbete på Mindolo Ecumenical Foundation eller har ni några tips på något meningsfullt eller lärorikt arbete jag skulle kunna göra i Zambia under sommaren? Jag har ca 3 månader ledigt till detta. Senare i min utbildning tänker jag göra MFS i något av länderna i mellan- eller södra Afrika beroende på vad jag hittar för möjligheter. Hör av er. Jag berättar gärna mer om mig och mina erfarenheter från organisationsarbete och kulturmöten. Jag kan förstås också ge er referenser.

Tack för hjälpen!

Med vänlig hälsning,
Hanna Helander